

Un informe posa la Castor com a exemple de fracàs publicoprivat

ACN
ALCANAR

L'estudi analitza deu projectes que han acabat generant impactes socials i econòmics negatius

Un informe internacional posa el projecte Castor com a principal exemple de fracàs de la col·laboració publicoprivada. Escrit per experts internacionals d'entitats socials com l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG), *La història es repeteix: com fracassen les associacions públic-privades*, exposa els impactes negatius d'un model, basat en el finançament públic, que «amb massa freqüència causa misèria a les comunitats locals, a més de veure's envoltades en casos de connivència política-corporativa».

Ho fa analitzant diferents projectes de Colòmbia, França, Índia, Indonèsia, Lesotho, Libèria, Perú, l'Estat espanyol i Suècia en equipaments i infraestructures relacionades amb l'ensenyament, la salut, l'aigua i el sane-

jament, l'energia i les infraestructures.

Tres dels casos analitzats van rebre finançament, de forma indirecta o directa, per part del BEI, institució financera pública de la Unió Europea. L'informe destaca el projecte Castor que va haver de ser paralitzat per les «falles evidents, inclosa la deguda diligència d'identificar els possibles impactes del projecte». Després de generar més de 1.000 terratrèmols, el magatzem de gas submarí mai ha estat utilitzat però pot arribar costant a l'erari públic més de 3.300 milions d'euros, que havien d'assumir els usuaris a través de la factura del gas. Malgrat això, el BEI no ha reconegut obertament les responsabilitats pel fiasco davant les crítiques del Parlament Europeu i de les entitats que van qüestionar el projecte. L'informe conclou que els bancs multilaterals de desenvolupament, com el Grup del Banc Mundial i el Banc Europeu d'Inversions han tingut un paper destacat en l'assessorament i finançament d'aquest tipus de projectes.